

11 Οκτωβρίου 2019

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς: Για την απουσία του κακού από τα έργα του Θεού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς (1881-1956).

«Και είδεν ο Θεός, ότι καλόν» (Γέν, 1)

Αδελφοί μου, η πρώτη αποκάλυψη, που μας διαμηνύει η Αγία Γραφή για τούτο τον κόσμο είναι ότι ο κόσμος προήλθε από το καλό και όχι από το κακό· από τον Θεό και όχι από κάποια δύναμη αντίθετη προς τον Θεό ούτε από κάποια φανταστική αρχέγονη μείξη καλού και κακού.

Η δεύτερη αποκάλυψη για τον κόσμο τούτο, αδελφοί, είναι πως όλα όσα ο Θεός δημιούργησε είναι καλά! Το φως είναι καλό· το στερέωμα του ουρανού είναι καλό· η ξηρά είναι καλή· η θάλασσα είναι καλή· το χορτάρι, η βλάστηση εν γένει και όλα τα καρποφόρα δέντρα είναι καλά· τα φωτεινά ουράνια σώματα -ο ήλιος, η σελήνη και τα αστέρια- είναι καλά· τα ζωντανά πλάσματα στη θάλασσα και τα πετεινά του ουρανού είναι καλά· όλα τα έμβια όντα, παντός είδους και γένους, είναι καλά· τα κτήνη, τα μικρά ζώα και τα θηρία της γης είναι καλά. Τέλος, ο άνθρωπος -ο υπό την δεσποτεία του Θεού κύριος πάσης της κτίσεως- είναι καλός.

«Και είδεν ο Θεός, ότι καλόν». Αυτός που ζυγίζει και εκτιμά την αξία αυτού του κόσμου δεν είναι και δεν μπορεί να είναι κάποιος που βλέπει αυτόν τον κόσμο επιφανειακά και αποσπασματικά, αλλά μόνον Αυτός που βλέπει συλλήβδην όλη την κτίση, αλλά και το κάθε μέρος της, εξατομικευμένα. Αυτός ο οποίος γνωρίζει το είδος, το γένος, τον αριθμό, το όνομα, τη σύνθεση και την ουσία κάθε κτιστού

μέρους, καλύπτεται απ' ό,τι όλοι οι άνθρωποι επί της γης! «Και είδεν ο Θεός τα πάντα, όσα εποίησε, και ιδού καλά λίαν» (Γέν. 1, 31).

Ανέκαθεν υπήρχαν άνθρωποι που διέβαλλαν το έργο του Θεού, ισχυριζόμενοι ότι ο κόσμος αυτός είναι τάχα κακός στην ουσία του, ότι κάθε επιμέρους κτίσμα είναι κακό και ότι η ύλη, απ' την οποία συντίθενται όλα τα επίγεια πλάσματα, είναι κάτι κακό.

Αλλά το κακό βρίσκεται στην αμαρτία και η αμαρτία εκπορεύεται απ' το κακό πνεύμα. Επομένως, το κακό κατοικεί στο πνεύμα του κακού και όχι στην ύλη! Το πνεύμα αυτό που εξέπεσε από τον Θεό είναι ο σπορέας του κακού μέσα στον κόσμο. Από αυτό προέρχεται η ήρα που παρεισφρύει μέσα στο στάρι του Θεού!

Το πνεύμα του κακού αόκνως εργάζεται και αγωνίζεται να εκμεταλλευτεί το πνεύμα του ανθρώπου και την υλική κτίση εν γένει ως όπλα του, του κακού. Αυτό το πνεύμα είναι που ενσταλάζει στον νου του ανθρώπου τη σκέψη ότι ολόκληρος ο κτιστός κόσμος είναι τάχα κακός και ότι η ύλη, απ' την οποία πλάστηκε η κτίση, είναι θεμελιωδώς κακή. Με άλλα λόγια, το πονηρό πνεύμα διαβάλλει τα έργα του Θεού για να κρύψει τα δικά του κακοποιά έργα- κατηγορεί τον Θεό για να μην κατηγορηθεί!

Ω αδελφοί μου, ας φυλάξουμε άτρωτους τους εαυτούς μας από τη μοχθηρία του κακού πνεύματος. Ας διαφυλαχθούμε ιδιαίτερα από τους πονηρούς λογισμούς που το πνεύμα της πονηριάς ενσπείρει μέσα μας.

Ω Κύριε Ιησού Χριστέ! Συ που αληθινά μας φωτίζεις και σώζεις, στα χέρια Σου εμπιστευόμαστε τον νου και την καρδιά μας.

Έλλαμψον ημίν το φως Σου το αληθινόν!

Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Από το βιβλίο του Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, ο «Πρόλογος της Αχρίδος», των εκδόσεων Άθως, σσ. 54-56.